

1) Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv.

2) Republiken Finland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 85, 3.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

den 9 december 2004

i mål C-333/04: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 1999/92/EG — Skydd för arbetstagare — Utsättande för fara orsakad av explosiv atmosfär — Underlåtenhet att införliva)

(2005/C 31/09)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål C-333/04, angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, väckt den 2 augusti 2004, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och H. Kreppel) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: S. Schreiner), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet (referent) samt domarna J. Malenovský och U. Lohmus; generaladvokat: L. A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass, den 9 december 2004 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/92/EG av den 16 december 1999 om minimikrav för förbättring av säkerhet och hälsa för arbetstagare som kan utsättas för fara orsakad av explosiv atmosfär (femtonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 228, 11.9.2004.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Corte Suprema di Cassazione av den 11 juni 2004 i målet mellan Honyvem Informazioni Commerciali srl och Mariella De Zotti

(Mål C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Rättegångsspråk: italienska)

Corte Suprema di Cassazione begär genom beslut av den 11 juni 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 november 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Honyvem Informazioni Commerciali srl och Mariella De Zotti beträffande följande frågor:

Kan artikel 19 i direktiv nr 86/653 (¹) av den 18 december 1986, mot bakgrund av innehållet i och syftet med artikel 17 i direktivet och, eventuellt, de kriterier som artikeln innehåller för att fastställa storleken på den ersättning som föreskrivs däri, tolkas på så sätt att den nationella lagstiftning varigenom direktivet har införlivats får tillåta att det i ett kollektivavtal (som är bindande för parterna i vissa avtalsförhållanden) inte föreskrivs en ersättning som agenten har rätt till om de villkor som föreskrivs i artikel 17.2 är uppfyllda och som kan beräknas enligt de kriterier som framgår av denna artikel, utan en ersättning som agenten har rätt till oberoende av om de förutsättningar som föreskrivs i de två strecksatserna i artikel 17.2 a är uppfyllda (och som, vad gäller en del av ersättningen, utgår i samtliga fall då agenturförhållandet har upphört) och vars storlek inte skall fastställas enligt de kriterier som framgår av direktivet (och i förekommande fall till det högsta belopp som anges däri), utan enligt de kriterier som fastställts i det ekonomiska kollektivavtalet, det vill säga en ersättning som fastställs (utan någon särskild hänvisning till att agenten har ökat affärsvolymen) på grundval av bestämda procentandelar av de provisioner som agenten har erhållit under agenturförhållandet, vilket medför att, även för det fall samtliga, eller flera, av de förutsättningar som uppställs i direktivet för att rätt till ersättning skall anses föreligga är uppfyllda, den ersättning som skall utbetalas i många fall är lägre (eller till och med mycket lägre) än den högsta ersättning som föreskrivs i direktivet, och i vart fall lägre än den ersättning som skulle ha kunnat fastställas av domstol, om den inte var skyldig att följa de beräkningsparametrar som föreskrivs i det ekonomiska kollektivavtalet i stället för de principer och de kriterier som föreskrivs i direktivet?

Skall ersättningen beräknas analytiskt, genom att göra en uppskattning av de ytterligare provisioner som agenten antagligen skulle ha kunnat erhålla under de kommande åren efter det att agenturförhållandet upphört, med hänsyn till de nya kunder som agenten har skaffat eller att agenten i betydande omfattning har ökat affärsvolymen med befintliga kunder, och endast i efterhand göra eventuella justeringar av beloppet med beaktande av det skälighetskriterium och den högsta gräns som föreskrivs i direktivet, eller är andra beräkningsmetoder tillåtna, i synnerhet mer koncisa metoder, där det i större utsträckning tas hänsyn till skälighetskriteriet, och den högsta gräns som anges i direktivet utgör utgångspunkten för beräkningarna?